

Landet, og hvorledes disse Vælgere gruppere sig paa de forskellige store Valgkredse, hvilket Tal man nu vil sætte. Og i Henhold til denne Opgørelse kan man tildele de forskellige Valgkredse det rette Antal af Folketingsmænd. Det kan gaa saaledes, at den ene Landstingskreds, som efter det Vælgerantal, den har i Forhold til hele Landet, den ene Gang skal vælge 12, en anden Gang maaske 11 og den tredie Gang maaske kan komme til at vælge 13. Men det har den store Fordel, at der ved det enkelte Valg ganske af sig selv finder en passende Omlægning Sted.

Den højtærede Konseilspræsident mente, at hvis man gik til dette System, vilde det være de uansvarlige Valgorganisationer, der opstillede Kandidaterne. Dertil vil jeg svare, at det for det første ogsaa under de nuværende Forhold i nogen Grad er Valgorganisationerne, der opstille Kandidaterne, og for det andet, at de Valgorganisationer, der ville prøve paa at opstille Kandidater, der ikke træffe Vælgerens Ønsker, heller ikke ville faa deres Folk valgte; de ville i sig selv have en Ansvarsfølelse, som bringer dem til at tage det rette Hensyn, saaledes at de kunne samle Vælgerne omkring deres Lister. Jeg tror derfor ikke, at denne Indvending har noget synderligt paa sig. Organisationerne ville tage et ganske naturligt Hensyn til, at de forskellige Dele af Befolkningen i de store Kredse faa en Mand valgt, som er den mest naturlige Repræsentant for den Del af Kredsen, og at en anden Del af Kredsen faar sin Mand. Man vil saaledes kunne sørge for, at de forskellige Interesser, f. Eks. Byernes eller Landbrugets eller andre Interesser baade af materiel og aandelig Art, ville blive repræsenterede. Det anser jeg for en overordentlig stor Fordel. I øvrigt vil jeg tillade mig at forbeholde mig at komme ind paa Sagen senere, naar andre ærede Medlemmer have udtalt sig, hvis jeg da faar Tilladelse til at tale tredie Gang.

**Borgbjerg:** Den højtærede Konseilspræsident havde forskellige Indvendinger mod den Tale, jeg holdt i Gaar om denne Sag. Jeg skal, saa vidt muligt, ganske kort berøre de underordnede Punkter for i øvrigt at holde mig til Hovedsagen. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Konseilspræsident fandt, at det var en uberettiget Anke, jeg havde fremsat, at Motiveringens var saamager, thi, sagde han, vi havde let Adgang til de nødvendige Oplysninger, saa

tror jeg ikke, at Konseilspræsidenten har Ret. Den i øvrigt udmærkede Bog, som han henviste os til, er forældet, den er ikke udtømmende, navnlig ikke om dette Punkt, thi en almindelig Skildring af Forfatningsforholdene i andre Lande er der ikke saa meget Brug for ved denne Lejlighed; det, det kommer an paa, er at faa detaillerede og udtømmende Oplysninger om dette specielle Forhold, om, hvorledes man skal forholde sig ved Valgkredsinddelingen. I den Henseende tror jeg, at en udtømmende Skildring af Forholdene, som de ere i Frankrig, vilde have haft betydelig Interesse for dette Tings Medlemmer og andre, der beskæftige sig med Sagen, og som ikke have saa let Adgang til at studere dette Forhold. Som bekendt har man i Frankrig i mange Henseender en udmærket Ordning. Der foregaa Omlægningen af Kredsene foran ethvert Valg, saaledes at der i Frankrig ikke kan foregaa noget Valg, uden at Kredsene have den forfatningsmæssige Størrelse. Og denne Ordning fungerer ganske overordentlig sikkert og støt og udmærket.

Jeg kan i denne Forbindelse svare paa et andet Punkt. Konseilspræsidenten antydede, at han mulig kunde gaa med til en Forhandling om Indførelsen af bundet, absolut Flertalsvalg, altsaa Omvalgssystemet, og der er heller ikke Tvivl om, at en saadan Reform vilde atsvække mange af de Indvendinger, som f. Eks. det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har fremsat. Det vilde i højere Grad sikre, at Tinget blev et Spejlbillede af Befolkningen end efter den nuværende Ordning, og det glæder mig meget, at den højtærede Konseilspræsident er gaaet med til i hvert Fald at forhandle om denne Ordning. Han havde ganske vist den Indvending derimod, at det ikke var noget smukt Skue, at de Vælgere, der i første Omgang havde været med til at skælde en Mand Hæder og Ære fra, i anden Omgang skulde stemme paa ham. Det er ganske vist noget, der ikke er uset, heller ikke i dansk Politik. Vi have set Venstreførere det ene Aar skælde hinanden Hæder og Ære fra, for i det andet Aar at forliges og i det tredie Aar igen skælde hinanden Hæder og Ære fra. Det er altsaa kendt i det mindste i den højtærede Konseilspræsidents eget Parti. Men Valgkampen kan dog ogsaa føres og føres viterlig ogsaa mange Steder i noblere Former end dem, som den højtærede Konseilspræsident forudsatte. De hinanden for-